

תרומה א

בצווי ה' לבני־ישראל לנדרת תרומה למשכן, אומר הפסוק: זייקחו לי תרומה. רש"י מפרש את הפסוק: לי – לשמי. נדרת המשכן צריכה להיות בכוונה לשם ה', ולא תרומה בשל סבות אחרות.

כל המצוות שאנו מקימים צריכים להיות בכוונה לשם ה'. אולם, אם יהודי קיים מצוה מסוימת למעשה, ואפלו לא ידע או לא התבונן לקיים את המצוה, נחשבת לו המצוה שקיים. לעומת זאת, אם כוון כוונות געלות, אך בפועל לא בצע את מעשה המצוה, כאלו לא עשה דבר.

לדוגמה: אדם אבד כסף בדרך, עבר במקום איש עני, מצא את הכסף, והשתמש בו. היהודי אפלו לא יודע שכיספו הגיעו לעני, אבל מצות צדקה נחשבת לו, כי העני נהנה מכיספו.

התרומה למשכן היא מצווה דומה למצות צדקה, שאפשר לקיים אותה גם בלי כוונה. מדובר דווקא במצוות זו נאמר זייקחו לי – לשמי, לשם ה'?

המשכן מסמל את התקשרותו של היהודי עם ה'. התקרבות לה' עד שבכל מעשיו, בכל דרכיו, נכרת קרבתו והתאחדותו עם ה'. וכמו שכותב: **וְעֹשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשִׁכְנָתִי בְּתוֹךְם**, שעלי-ידי בנית המשכן ירדת השכינה לשכון בתוכנו, لكن במצוה זו מdegש בתורה שצרכיה להיות כונה.

בפסוק כתוב **וַיִּקְחׁוּ לִי תְּרוּמָה**, ולא כתוב **וַיִּתְןּוּ לִי תְּרוּמָה**. נדבת המשכן מלמדת אותנו שגם לקיחת התרומה צרכיה להיות לי – לשמי.

הקדוש-ברוך-הוא ברא בעולם עשירים ועניים. העניים נזקקים לסייעם ולנדבתם של העשירים כדי להתקים. האמת היא, שהקדוש-ברוך-הוא יזן את העולם כלו בטובו בחן בחסד וברחמים. הוא שולח לעניים את פרנסתם באמצעות העשירים שמקימים מצות צדקה.

הכסף שברשות העשירים אינו שייך להם, הוא כפקdon שנתן להם מה, כדי שיקימו בו צדקה עם העניים.

למה ברא ה' את העולם באפן כזה? – כדי שהיה חסד וצדקה בעולם. אם כל אחד היה מקבל מיידי ה' את כל הדרושים לו, לא היו מקימים כלל את מצות הצדקה.

העני, כשהוא מקבל הצדקה, הוא עושה זאת כי הוא זוקק

לכسف לפרט בבנין ביתו, ולא כדי ששתתקים צדקה בעולם.
לכן ממדגישה התורה זייקחו לי תרומה – לקיחת התרומה
צריכה להיות לי – לשם ה', בכונה לקים את מצות הצדקה.
כך גם צריכה לראות כל פעליה אחרית שטחים: 'לי' –
לשם ה', בכל דרכיך – דעהו.

(מעובד לפי 'לקוטי שיחות' חלק ג עמ' 808-910)

